

Forhøjelsen paa Byejendomme, som kun er 644 000 Kr.

Jeg kommer nu til Jordvurderingen. Da vi i 1903 gik fra Hartkornsskatterne til Ejendomsskylden, var det egentlig ikke, fordi Hartkornsansættelsen var daarlig. Den anerkendes vist af alle som ganske udmærket. Det eneste, der var i Vejen med den, var, at den ikke tog Hensyn til Beliggenheden. Det var af andre Grunde, man gik over til Ejendomsskylden, maaske ogsaa noget af den Grund, at mange Ejendomme i Byerne derved kom til at betale noget mere i Skat til Staten; Grunden havde jo saa lidt Hartkorn, at der kun var Tale om en ganske ubetydelig Hartkornsskat.

Ved Ejendomsskyldvurderingen i 1916 skulde vi jo have en særlig Vurdering af Jorden. Der blev vedtaget en Tillægsbestemmelse om, at ved den Vurdering skulde Vurderingsraadet særlig fastsætte, hvad Jorden kunde antages at være værd i ubebygget Stand, og, som der staar her i Lovforslaget, under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse; de nærmere Regler skulde fastsættes af Finansministeren. Den Jordvurdering, der derefter fandt Sted i 1916, erkendes nu af næsten alle dem, jeg har talt med, og som har skrevet derom, at den blev ikke det, den skulde være: en rationel, ensartet Vurdering af Jorden. Den Landbokommission, der nylig har afgivet Betænkning, skriver, at Vurderingerne i 1916 er faldet ret uensartet ud, med ikke ubetydelige Uligheder mellem de forskellige Skyldkredse og indenfor mange Skyldkredse igen mellem de forskellige Kommuner. En meget bekendt Mand, ogsaa paa Vurderingsområdet, skriver i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“, at det Arbejde med Jordvurderingen, som skulde udføres i 1916, var et forceret Arbejde; da det skulde foregaa sammen med Ejendomsskyldvurderingen, var det uundgaaeligt, at det ogsaa til en vis Grad blev et noget overfladisk Arbejde indenfor visse af Skyldkredsene eller Kommunerne. Det var altsaa den første Vurdering, og naar man nu kan sige om den, at det var en uensartet Vurdering og et noget overfladisk Arbejde, saa maa man spørge: Kan den Jordvurdering, som skal foretages i Aar, da blive bedre? Den skal jo ogsaa foretages sammen med Ejendomsskyldvurderingen. Nu ved jeg, at Overskyldraadet gør sig de ihærdigste Anstrengelser for, at denne Vurdering kan blive bedre, at det kan blive en nogenlunde brugelig Jordvurdering. Men om det lykkes, kan man jo ikke sige, før man ser Resultaterne.

Jeg er bange for, at det ikke lykkes. Og hvorfor kan det ikke lykkes at faa en ensartet Jordvurdering? Ja, jeg tror, det er, fordi der er saa mange, der skal vurdere. I hver Kommune er der to Mand, der skal vurdere til Ejendomsskyld og vurdere Jorden, det bliver saadant noget som 2 800 Vurderingsmænd baade paa Landet og i Byerne og saadant noget som 2 400 Vurderingsmænd ude paa Landet, desforuden er der jo 140 Vurderingsformænd. Men hvorledes skal man kunne faa disse 2 400 Vurderingsmænd ude paa Landet til at vurdere ensartet? Hvordan skal man faa dem til at tænke ensartet? Det er vist næsten en umulig Opgave. Hvordan skal man faa Vurderingsmændene til at forstaa Reglerne paa en ensartet Maade, faa dem til at forstaa paa samme Maade, at Landbrugsjord ikke skal ansættes til Jordværdi, efter hvad Jorden maa anses for at være værd som hørende til den enkelte bestemte Ejendom, men at den skal ansættes pr. Arealenhed efter hvad Jord af Beskaffenhed og Beliggenhed som det paagældende Jordstykke maa antages at ville koste, naar Jorden tænkes at høre til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur? Det er altsaa et tænkt Tilfælde. Hvor har man en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur og med middelgod Beliggenhed? Dette Tilfælde skal Vurderingsmændene tænke sig, og hvordan skal de 2 400 Vurderingsmænd komme til at tænke ensartet? Nej, det er bedre med Ejendomsskylden, for dér har man det hele, baade Bygninger og Jord og Bessætning. Det kan man bedre forstaa, dér kender man Priserne. Men dette er et tænkt Tilfælde. De skal tænke sig, hvad en middelstor Bondegaard i en middelgod Kultur og middelgod Beliggenhed kan koste, dér ligger hele Vanskeligheden. Og hvordan skal Vurderingsmændene kunne vurdere Grundene i Byerne? Ja, det ærede Medlem for Lyngby-Kredsen (Wilmann) sagde, at det kunde man regne sig til. Jeg tror ikke, det bliver let at regne sig til, hvad en Grund i Gammel-København skal sættes til; for det er jo Grunden med Bygning, der har Værdi, ikke Grunden alene. Jeg tror, det vil blive en meget uensartet Vurdering, ikke alene paa Landet, men ogsaa inde i Byerne. Kunde man blot komme til at faa Jorden — særlig tænker jeg paa Landbrugsjord — vurderet ensartet, saa var jeg ikke bange for at gaa med til en Grundskyld, men det er det, det drejer sig om, at Jorden bliver vurderet ensartet. Overskyldraadet har jo foretaget en hel Del Prøvevurderinger i Efteraaret og er kommet til det Resultat,